

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: O. Č.
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Kociánem
sídlem Revoluční 1047/14, 741 01 Nový Jičín

proti
žalované: Obec Žabeň
sídlem Žabeň 62, 738 01 Frýdek-Místek
zastoupen Mgr. Jiřím Kubalou, advokátem
sídlem J. V. Sládka 35, 738 01 Frýdek - Místek

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované,

takto:

I. Obci Žabeň **se ukládá** povinnost do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 12. 9. 2018 v části týkající se osob, které pro žalovanou obec pracují nebo pracovaly na základě smlouvy, dohody apod. v období roku 2017 a 2018, v rozsahu žádosti o sdělení počtu těchto osob, identifikaci těchto osob s výjimkou společnosti PZK servis, s.r.o. a Mgr. Jiřího Kubaly, poskytnutí náplně jejich práce s výjimkou společnosti PZK servis, s.r.o. a Mgr.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Jiřího Kubaly a poskytnutí výše odměny svýjmkou odměny poskytnuté Mgr. Jiřímu Kubalovi.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Kociána, advokáta se sídlem Revoluční 1047/14, 741 01 Nový Jičín.

III. Žalobce je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Ostravě číslo:3703-4123761/0710, variabilní symbol 2533013119 částku 2 000 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 11. 7. 2019 se žalobce domáhá, aby soud uložil žalované povinnost do 15 dnů od právní moci rozsudku vydat rozhodnutí o žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. (dále jen „informační zákon“) ze dne 12. 9. 2018 v části týkající se osob, které pro obec pracují nebo pracovaly na základě smlouvy, dohody apod., v období roku 2017 a 2018, v rozsahu žádosti o sdělení počtu těchto osob, identifikaci těchto osob s výjimkou společnosti PZK servis, s.r.o. a Mgr. Jiřího Kubaly, poskytnutí náplně jejich práce s výjimkou společnosti PZK servis, s.r.o. a Mgr. Jiřího Kubaly a poskytnutí výše odměny s výjimkou odměny poskytnuté Mgr. Jiřímu Kubalovi.
2. Žalobce uvedl, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje (dále jen „Krajský úřad“) rozhodnutím ze dne 27. 3. 2019, č. j. MSK 37162/2019, přikázal žalované, aby vyřídila žalobcovu žádost o informace v rozsahu, jímž je vymezen nynější žalobní petit nečinnostní žaloby. Stalo se tak poté, co žalobce dne 12. 9. 2018 podal u žalované žádost o poskytnutí informací podle informačního zákona 1) Kolik má Obec Žabeň (Obecní úřad) stálých zaměstnanců a kteří to jsou. 2) Kolik osob dělá nebo dělalo pro obec na základě smlouvy, dohody apod. v období roku 2017 a 2018. Které osoby (fyzické i právnické) to jsou, co je náplní práce pro obec a výše odměny (§ 8b odst. 1, 3). Obec žádost vyřídila přípisem ze dne 27. 9. 2018. Žalobce s vyřízením žádosti nesouhlasil a podal proti němu stížnost dne 10. 10. 2018. O stížnosti rozhodl Krajský úřad tak, že částečně potvrdil postup žalované a ve zbytku přikázal obci žádost vyřídit. Jelikož žalovaná na rozhodnutí Krajského úřadu nijak nereagovala, podal žalobce dne 26. 11. 2018 další stížnost. Obec zůstala nečinná i s vyřízením stížnosti, proto se žalobce dne 10. 12. 2018 obrátil přípisem přímo na Krajský úřad, jenž dvakrát vyzval žalovanou k postoupení spisového materiálu. Rozhodnutím ze dne 11. 1. 2019 Krajský úřad opětovně přikázal žalované, aby žádost o informace vyřídila v rozsahu specifikovaném ve výroku příkazujícího rozhodnutí. Obec vyřídila žádost přípisem ze dne 28. 1. 2019. Žalobce s tímto postupem nesouhlasil a podal proti němu v pořadí třetí stížnost ze dne 18. 2. 2019. Žalovaná stížnost spolu se spisovým materiálem postoupila Krajskému úřadu, který i ni rozhodl, jak bylo uvedeno výše. Žalovaný je však stále nečinný. Žalobce má za to, že již vyčerpal všechny prostředky, které stanoví procesní předpis k jeho ochraně proti nečinnosti, další postup podle informačního zákona by byl pouhou formalitou, kterou po něm nelze považovat, a proto požaduje, aby byl žalovaný zavázán poskytnout žalobci informace podle žalobního petitu.

3. Krajský soud usnesením ze dne 13. 8. 2019, č. j. 25 A 131/2019 – 8 žalobu odmítl, když neshledal splnění podmínku řízení podle § 79 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kterou je vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně žalobce proti nečinnosti správního orgánu, když žalobce má k dispozici stížnost podle § 16a odst. 1 informačního zákona, kterou ani v posuzované věci nelze považovat za systémově neúčelný prostředek ochrany proti nečinnosti žalované.
4. Nejvyšší správní soud usnesení o odmítnutí žaloby zrušil rozsudkem ze dne 9. 1. 2020, č. j. 1 As 325/2019 – 28. Třetí stížnost byla ke splnění požadavku bezúčelného vyčerpání procesních prostředků ochrany dostatečná, neboť k němu dochází v situaci, kdy nadřízený orgán na základě včasné stížnosti přikáže povinnému subjektu poskytnout informace, ale ten ve stanovené lhůtě nekoná. Což platí i za situace, kdy povinný subjekt na základě příkazu nadřízeného orgánu poskytne jen dílčí informaci, neboť opačný závěr by vedl k tomu, že o každé další dílčí části by následně musel opět rozhodovat nadřízený orgán.
5. Žalovaná k výzvě soudu neuvedla, zda o žádosti žalobce o informace rozhodla, a nijak se k věci nevyjádřila.
6. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě podle ustanovení § 80 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná; ve věci rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.
7. Z přiloženého správního spisu krajský soud zjistil, že dne 12. 9. 2018 podal žalobce u žalované žádost o poskytnutí informací podle informačního zákona *1) Kolik má Obec Žabeň (Obecní úřad) stálých zaměstnanců a kteří to jsou. 2) Kolik osob dělá nebo dělalo pro obec na základě smlouvy, dohody apod. v období roku 2017 a 2018. Které osoby (fyzické i právnické) to jsou, co je náplní práce pro obec a výše odměny (§ 8b odst. 1, 3).* Žalovaný dne 27. 9. 2018 žalobci odpověděl tak, že uvedl, že má tři stálé zaměstnance, u kterých s výjimkou referentky neuvedl jméno a příjmení, pouze pracovní pozici, a u osob, které pro žalovanou pracují na základě dohod, uvedl rovněž pouze pozici a hodinovou odměnu. Žalobce s vyřízením žádosti nesouhlasil a podal proti němu stížnost dne 10. 10. 2018. O stížnosti rozhodl Krajský úřad dne 11. 11. 2018 tak, že potvrdil postup žalované v části o poskytnutí informace v rozsahu požadavku na poskytnutí informací o počtu stálých zaměstnanců obce a identifikace referentky obce a ve zbytku přikázal žalované žádost vyřídit do 15 dnů. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že se žalovaná měla zabývat postavením dotčených osob, identifikovat je, vyrozumět o podané žádosti, o způsobu, jakým má žalovaná v úmyslu ji vyřídit a umožnit jim, aby se k žádosti vyjádřily. Následně se má žalovaná zabývat tím, zda ve vztahu k požadovaným informacím není naplněn některý z důvodů odmítnutí žádosti.
8. Jelikož žalovaná na rozhodnutí Krajského úřadu nijak nereagovala, podal žalobce dne 26. 11. 2018 další stížnost. Obec zůstala nečinná i s vyřízením stížnosti, proto se žalobce dne 10. 12. 2018 obrátil přípisem přímo na Krajský úřad, jenž dvakrát vyzval žalovanou k postoupení spisového materiálu. Rozhodnutím ze dne 11. 1. 2019 Krajský úřad opětovně

přikázal žalované, aby žádost o informace vyřídila v rozsahu specifikovaném ve výroku příkazujícího rozhodnutí, do 15 dnů.

9. Žalovaná přípisem ze dne 28. 1. 2019 sdělila žalobci jméno a příjmení dalších zaměstnanců a osoby, poskytující právní služby, včetně hodinové odměny, a přiložila finanční výkazy obce za roky 2017 a 2018, kde jsou uvedeny finanční prostředky vyplacené na základě dohod, přehledy mezd za roky 2017 a 2018, příkazní smlouvu o vedení účetnictví a činnosti související, se společností PZK servis, s. r. o.
10. Žalobce s tímto postupem nesouhlasil a podal proti němu v pořadí třetí stížností dne 18. 2. 2019. Krajský úřad rozhodnutím ze dne 27. 3. 2019 přikázal žalované, aby předmětnou žádost o informace vyřídila v části týkající se osob, které pro obec pracují nebo pracovaly na základě smlouvy, dohody apod., v období roku 2017 a 2018, v rozsahu žádosti o sdělení počtu těchto osob, identifikaci těchto osob s výjimkou společnosti PZK servis, s.r.o. a Mgr. Jiřího Kubaly, poskytnutí náplně jejich práce s výjimkou společnosti PZK servis, s.r.o. a Mgr. Jiřího Kubaly a poskytnutí výše odměny s výjimkou odměny poskytnuté Mgr. Jiřímu Kubalovi.
11. Žalovaná dále nijak nereagovala.
12. Podle ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s., ten, *kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
13. Podle ustanovení § 16a odst. 1 informačního zákona, stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen "stížnost") může podat žadatel,
 - a) který nesouhlasí s vyřízením žádosti způsobem uvedeným v § 6,
 - b) kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7 nebyla poskytnuta informace nebo předložena konečná licenční nabídka a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti,
 - c) kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí, nebo
 - d) který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.
14. Nečinností je ve správním řízení typicky nedodržení lhůty stanovené pro určitý úkon správního orgánu. I v případě dodržení lhůty (příp. při její absenci) se však o nečinnost může jednat v těch případech, kdy je správní orgán v řízení liknavý nebo řízení protahuje nesmyslnými či neúčelnými úkony, které rozumně nesměřují k dosažení účelu řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2009, č. j. 7 Ans 2/2009-38, nebo ze dne 18. 1. 2012, č. j. 10 As 302/2017 - 28). Nečinností v případě povinného subjektu není pouze situace, kdy se povinný subjekt žádostí o poskytnutí informace vůbec nezabývá, ale i případ, kdy se žádostí sice formálně zabývá, ale informace poskytnutá žadateli se zcela míjí s předmětem jeho žádosti. Za nečinnost povinného subjektu je možno v určitých případech

považovat i takovou situaci, kdy povinný subjekt poskytne žadateli pouze část informace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 4 Ans 16/2009-83). Ve všech těchto případech je žadatel oprávněn podat podle §16a odst. 1 informačního zákona stížnost. Bezvýsledné podání stížnosti je zároveň podmínkou přípustnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti (§ 79 odst. 1 s. ř. s.).

15. V posuzované věci stížnost podaná žalobcem výsledek měla, neboť nadřízený orgán přikázal žalované o žádosti rozhodnout, a to opakovaně, naposledy rozhodnutím z 28. 3. 2019, nicméně k efektivní ochraně žalobcových práv nevedla, protože žalovaná je dosud nečinná a rozhodnutí svého nadřízeného orgánu nerespektovala a nerespektuje. Nejedná se přitom o situaci, kdy by šlo o nepochopení předmětu žádosti nebo nedostatečné znalosti zákona, napravitelné právě institutem stížnosti podle informačního zákona, neboť žalované se již v rozhodnutí o první stížnosti dostalo podrobného vysvětlení, jak ve věci vyřízení žádosti postupovat. Žalovaná však nejprve v reakci na první stížnost postup, uvedený v rozhodnutí jejího nadřízeného orgánu, nedodržela a následně na vyřízení žádosti zcela rezignovala. V řízení nevyšlo najevo – a žalovaná tak ani netvrdila – že by důvodem její nečinnosti bylo vystupování žalobce, nečinnost je tak žalované plně přičitatelná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012 – 41). Pro úplnost krajský soud dodává, že nejde o případ, kdy by s nečinností žalované zákon spojoval fikci rozhodnutí nebo jiný právní následek.
16. Jsou tak splněny všechny předpoklady nečinnosti, vyplývající ze shora citovaného § 79 s. ř. s. Žaloba je důvodná a krajský soud proto uložil žalované poskytnout žalobci informace, jak je uvedeno ve I. výroku tohoto rozsudku.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto (výrok II.) podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení plně procesně úspěšný, a vzniklo mu tak vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek za žalobu a kasační stížnost	7 000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem	
I) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:	
1) příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)
2) sepis žaloby a kasační stížnosti	vyhl. č. 177/1996 Sb. 9 300 Kč
II) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. I)	
	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. 900 Kč
II) daň z přidané hodnoty	
	§ 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. 2 142 Kč

Celkem

19 342 Kč

Soud proto uložil žalované zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle ustanovení § 64 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možností žalovaného.

18. Vzhledem k tomu, že žalobce nezaplatil soudní poplatek za podání žaloby, ač byl splatný podáním žaloby, a vzhledem k tomu, že soud již začal jednat ve věci samé, uložil soud žalobci v souladu s § 9 odst. 4, 6 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, povinnost zaplatit soudní poplatek v tomto rozsudku, kterým se řízení končí, jak je uvedeno ve výroku III. Výše poplatku činí podle položky 18, bodu 2, písm. d) přílohy zákona o soudních poplatcích 2 000 Kč. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 5. května 2020

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu